

Sanma ki, Allahdan uzaq
sürdüyüm ömürdü, ana.
...Çevrilməyə səmtim yoxdu-
hər üzüm kömürdü, ana.

...Bu cəhənnəmdə yandıgım,
qışqırıb da oyandıgım,
ölməyib sağ dayandıgım
köz dolu qəbirdi, ana.

...Baş dumanlı, ürək çat-çat,
sevgim özümdən narahat!
Neynim ki, Şeytanla həyat
ortaqdı, əlbirdi, ana...

Özümə sillətək çəkdiyim teleqram...

Ruhumun işgəncəsi qəlbəki ilham və təb,
dünəni əsir düşən
“AZADLIĞAM”, sabaham!
...Taleyn səhnəsində “dəvəsi ölmüş ərəb”,
həm özümə bəndəyəm, həm özümə Allaham!

...Yuxu tək yatdı məni neçə çirkin, göyçəklər,
mənzili quyu olan şirin-şirin kələklər.
Yazmaqdan yorulduqlar çiyindəki mələklər...
Savabları olmayan özüm boyda günaham.

Tülkülər ov axtardı, tutdular məni diri...
Ömür qara qarğadı, dimdiyində pendiri!
Çoxdan günahkar qulam boğazında kəndiri;
İpim cəllad əlində dar ağacında aham.

...Dünəni əsir düşən,
“AZADLIĞAM”, sabaham,
savabları olmayan özüm boyda günaham,
ipim cəllad əlində dar ağacında aham,
həm özümə bəndəyəm, həm özümə Allaham!

Uşaqılıq şəkillərim

Köhnə albomdakı uşaqılıq şəkillərim
“mənə məktub yaz”,- deyir...
...Uşaqılıq dostlarımdan
yerimi soruşuram,
hərə bir söz deyir.
...Biri hər gün dillənir,
biri hərdən.
Biri göydən cavab verir, biri yerdən...
Birin səsi gəlir bazardan,
biri mənə təsəlli verir məzardan.
Köhnə albomdakı uşaqılıq şəkillərim -
əllərimdə quruyan əklillərim.
...Uçub getdi nağıl kimi
əkil-bəkillərim.
Uşaqılıq şəkillərim “mənə məktub yaz”,- deyir...
43 yaşlı ahıl ilkindən,
o ruh ilkindən, ağıl ilkindən,
bir lal dodağında nağıl ilkindən
məktub yaz!
...Məktub yaz mənə, deyir şəkillərim
ilkindən,
onun çəkə biləcəyi yükündən.
Dilə gəlir şəkillər :
- Sən mənim sirimsən, ilkin,
ayaq qoyduğun yerlərə baş qoyaram!
Umduğum olmasan da, yenə doğmamsan, ilkin!
Özünsüzlüyümü damla-damla ağladığım
şeyimsən, ilkin,
şeyimsən!